

det kan jo være, at det kun er saadan for aabent Tæppe; de gamle Syndere falde vel nok i hinandens Arme, naar en Gang Tidens Fylde kommer. Men overfor Højre er der jo endnu et aabent Tilknytningspunkt, nemlig Militærsagen. Paa dette Omraade er der endnu en vis Tillid fra Højres Side overfor Reformpartiet, et Haab, som en Del af Højre lever paa, og som formodentlig skal hjælpe til at bære den meget omtalte konservative Samlingspolitik oppe ved de forestaaende Valg. Men naar det er saaledes, mener jeg, at der er saa meget mindre Grund til at tage alvorligt paa den Kritik, jeg kan godt sige, ret voldsomme Kritik, der i de foregaaende Dage er udøvet fra Højres Side overfor Regeringen. Jeg mener ogsaa, at der af andre Aarsager kunde være Anledning for Højre til at udvise noget mere Sagtmodighed i Kritikken overfor det nuværende Regeringsparti. Man maa jo huske, at Højre har en Fortid, en Fortid, der kun ligger ca. 4 Aar tilbage. Det kan være meget interessant at se det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) køre frem i rasende Firspring i sin Kritik overfor Reformpartiet og Regeringen, en Kritik, der indeholder over 20 Angreb eller Henstillinger vedrørende Regeringens Politik og Administration, i en Tale, der varede 2 Timer og optog 38 Spalter i Tidenden eller 2,000 Linier. Det er det ærede Medlems eget Organ, der foretager denne Opgørelse. Jeg skal ikke kritisere det ærede Medlem for, at han har holdt denne lange Tale, og heller ikke hans Organ for, at det har understreget denne lange Tale og dens store Plads i Rigsdagstidende, for Herre Gud, naar Manden har saa meget paa Hjerte, er dette det rigtige Sted at komme frem med det paa. Men denne lange Tale og disse mange Spalter danne en passende Illustration til Højrebladens bekendte Beklagelse over de lange Taler og „den ørkesløse Debat“ her paa Rigsdagen. Jeg ved ikke, hvorvidt disse Blade nu ville regne ud, hvor meget denne lange Tale har kostet Staten; i Sommer havde nogle Højreblade jo nogle Beregninger over, hvor meget hver enkelt Tale kostede. Jeg ved ikke, hvor meget denne har kostet Staten, men hvis der fortsættes i det Spor, vil Prisen paa Talerne i Folketinget i Virke-

ligheden blive meget høj, og Højrebladene burde notere sig dette, naar de efter Samlingens Slutning igen skulle til at regne ud, hvor meget de lange Taler og den saakaldte ørkesløse Debat her paa Rigsdagen koste, og naar de skulle til at drøfte, hvorledes denne lange Debat „nedsætter Rigsdagens Værdighed“ osv.

Jeg tror heller ikke, at denne lange Tale har gjort noget særlig dybt Indtryk her i Tinget, ej heller at den vil gøre noget dybt Indtryk paa Vælgerne. Det vil overhovedet Kritikken fra Højres Side slet ikke kunne gøre. Thi vi maa jo huske paa, at Højre var ikke et Haar bedre i den Tid, det regerede, og det er jo kun 4 Aar siden, det afleverede Magtens Tøjler. Man siger jo med et gammelt Ord, at Tiden læger alle Saar, og det vil den selvfølgelig ogsaa for Højres Vedkommende, men der skal rigtignok noget mere end 4 Aar til, for at de Saar, som Højre slog her i Landet, kunne blive lægte.

Det lader imidlertid til, at de Herrer Højremænd her i Salen i forholdsvis kort Tid have glemte deres Regerings- og Velmagtsdage, f. Eks. den Tid, da Estrup førte an. Vi vide jo, at netop den Tid betegner den værste Terrorisme og det mest frygtelige Tyranni, der i Aarhundreder er øvet overfor Befolkningen, overfor anderledes tænkende.

Jeg skal nævne nogle Eksempler paa dette. Højre har jo under de foregaaende Dages Debat — og med Rette — kritiseret Dr. Oscar Hansens Ansættelse. (*Birck*: Det var ikke Højre!) Jo, det var Højre; den Kritik er ogsaa kommen fra Højres Side. Men de Herrer glemme, at deres eget Parti i sin Tid lod Professoratet i Æstetik ved Københavns Universitet staa ledigt i flere Aar for at undgaa at faa Dr. Brandes ansat i dette Embede. De Herrer maatte efterhaanden selv indrømme, at det var meget forkert, og til sidst bed en af deres Ministre Hovedet af al Skam — jeg mener den Skam, at dette Embede vedblivende skulde staa ledigt — og udnævnte en anden mere velsindet Mand dertil.

Jeg indrømmer, at de Herrer Kritik af Regeringspartiet paa adskillige Punkter er fuldt berettiget, og ogsaa vi Socialdemokrater have rettet vor Kritik mod det.